

Original title: VIOLETTA, Il mio diario UN ANNO DOPO

Copyright © 2014 Disney Enterprises, Inc.

All rights reserved.

Vydalo nakladatelství EGMONT ČR, s.r.o.,

Žirovnická 3124, 106 00 Praha 10

v roce MMXIV jako svou 4118. publikaci

Přeložila Sára Flemrová

Odpovědná redaktorka Zuzana Bělohlávková

Technická redaktorka Alena Mrázová

Sazba Art D – Grafický ateliér Černý, s.r.o.

Tisk Polsko

TS 14. První vydání

ISBN 978-80-252-3001-5

Můj deník

PO ROCE

www.egmont.cz

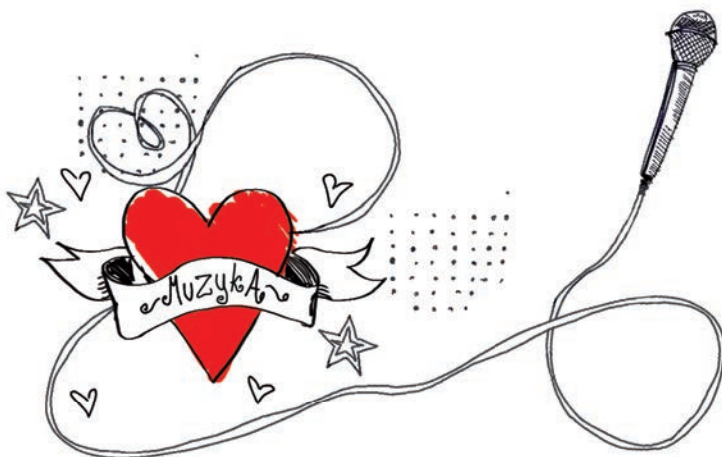
EGMONT

Znovu se probouzím tady, ve svém světě, a před ničím se nezastavím, protože chci svůj osud prožít naplno. Jsem zrozená ke zpěvu, hudba je pouto, které mě pojí s minulostí, a hvězda, která mi svítí na cestu do budoucnosti.

Jmenuju se

Violetta,
a tohle jsem já.

Kapitola 1

Sen trvá

Tak tady mě máte, nemůžu uvěřit, že už uběhl rok!

I když se udála taková spousta věcí, že kdybych je měla všechny připomínat, nevěděla bych, odkud začít! Od té doby, co jsme se s tátou přestěhovali do Buenos Aires, se můj život opravdu změnil.

SBOHEM, holčičko Violetto, tak strašně nejistá, vláčená z jednoho konce světa na druhý, která se bála všeho a všech! **VÍTEJ**, dospělá Violetto, sebejistá, silná, rozhodná a nebojácná!

Ba ne, co si budu namlouvat... pořád mě děsí spousta věcí...

-
- hororové filmy
  - obrovští psi, kteří začnou z ničeho nic štěkat, když jdu kolem
  - závěrečné zkoušky
  - pavouci a kobylky
  - být sama doma, když je tma
  - nedorozumění s tátou
  - silný tlukot vlastního srdce, když jsem v Leonově blízkosti

Když dostanu strach, zhluboka se nadechnu a řeknu si, že je to normální, **jsem puberťačka!** Skoro sedmnáct let, a hlavně ten poslední neuvěřitelný bouřlivý dojemný rok, který právě uběhl, jsem bojovala za svoje city, překonala jsem svoje nejistoty a objevila jsem svoje nadání.

Zkrátka, můžu říct,
že budu mít co oslavovat,
až sfouknu **sedmnáctou svíčku.**

Jednu věc jsem nikdy nikomu nepřiznala. Ani Francesce a Camile. Ani Angie.

MOŽNÁ ANI SAMA SOBĚ, AŽ DOTEĎ.

Nikdy jsem nepřiznala, že občas
ještě myslím na

Zomase

Čas od času si vzpomenu na jeho tvář, když usínám. Kdoví, co asi ve Španělsku dělá, jestli dál zpívá, jestli jeho srdce buší pro nějakou jinou. I když už do něj nejsem zamilovaná, jsem ráda, že jsem ho poznala. Nelituju chvil, co jsme spolu prožili, ale trochu mi chybějí, protože mi pomohly stát se tím, kým jsem teď.

Vždycky na něj budu vzpomínat
a přeju mu, aby byl šťastný.

Moc šťastný!

Když jsem poprvé...

...byla šťastná.

Když jsem smutná, provází mě jedna vzpomínka a dává mi pocit **tepla** a **bezpečí** a vždycky mi dokáže zlepšit náladu.

Byla jsem hodně malá, byly mi tak dva, možná tři roky.

Nechtěla jsem jít spát, protože jsem čekala na maminku, až se vrátí z turné. Ale bylo pozdě, zavíraly se mi oči. Olga mi přes ramena přehodila přikrývku a já jsem musela usnout.

Když jsem oči otevřela, byla u mě maminka, jako by se objevila mávnutím kouzelného proutku. Dokonale si

vzpomínám na její **nádherný úsměv** a na **velkou radost** z toho překvapení.

Občas zavírám oči a představuju si, že ji vidím vedle sebe jako tehdy v té dokonalé chvíli.

Tohle je místo na tvoje vzpomínky...